

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Добрич, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Данчо Й. Димитров

при участието на секретаря **ВЕРОНИКА Г. СТАМАТОВА**
като разгледа докладваното от Данчо Й. Димитров Административно
наказателно дело № 20223230201331 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе следното предвид:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от А. К. П., ЕГН *****, с адрес: ****, срещу ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ ЗА НАЛАГАНЕ НА ГЛОБА за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № *****, издаден от ОДМВР Добрич, с който на А. К. П., ЕГН *****, с адрес: ****, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 50.00 лв.

С жалбата се иска отмяна на електронния фиш, като незаконосъобразен и неправилен, постановен в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на административно-производствените правила. Иска се в условията на алтернативност и в случай, че не са налице предпоставките за отмяна на електронния фиш, съдът на намали размера на наложената глоба.

Редовно призован за съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Въззиваемата страна в съдебно заседание не се представлява, в писмено становище се иска съдът да остави жалбата без последствие и да потвърди наложеното наказание.

Добричкия районен съд, като разгледа жалбата и събраните доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения 14 - дневен срок и от лице, което има правен интерес.

Независимо от основанията, посочени от жалбоподателя, съдът подложи на цялостна проверка атакувания административнонаказателен акт, какъвто е обхватът на въззивната проверка, при което констатира следното:

В процесния случай административнонаказателното производство е започнало с електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, Серия К № *****, издаден от ОДМВР Добрич.

Правната норма на чл. 189, ал. 4, изр. 1 от ЗДвП представлява правило за поведение, което има за адресат в случая съответния правоприлагащ орган и регламентира процедурата по издаване на електронен фиш (ЕФ). Това правило е изразено чрез свързани в определено съждение понятия. Касае се до обективизирано мисловно съдържание, подчинено на законите на логиката, а що се касае до неговото езиково изразяване - на правилата на граматиката. От това следва, че тълкуването на нормата следва да започне с изясняване на изразената по този начин мисъл, а това изисква да се разкрие освен съдържанието на употребените понятия (което в конкретния случай не се налага, защото в изречението са използвани понятия на обикновения език с онова съдържание, което се влага в тях в обикновения живот), още да се установи тяхната логическа връзка, съобразно правилата на етимологията и синтаксиса. Последното се постига чрез правилата на граматическото тълкуване. В тази връзка следва да се има предвид следното:

С разпоредбите на чл. 189, ал. 4 - ал. 11 от Закона за движението по пътищата е въведена възможност за установяване на административни нарушения и ангажиране на административнонаказателна отговорност по олекотена процедура, която се основава на автоматизирани технически средства или системи, като се елиминира субективният елемент при установяване на нарушенията. Текстът на разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 1 от ЗДвП гласи: „При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане

на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение”. Пренесено на плоскостта на конкретния случай, единственият възможен извод, който се налага по правилата на граматическото тълкуване е, че обособената част „в отсъствието на контролен орган и на нарушител” пояснява издаването на електронен фиш за налагане на глоба, а не установяването и заснемането на нарушението с автоматизирано техническо средство или система. С други думи, смисълът на построеното изречение е, че когато бъде установено и заснето едно нарушение посредством автоматизирано техническо средство или система, тогава се издава електронен фиш за налагане на глоба. Самото издаване на електронния фиш се случва в отсъствието на нарушител и на контролен орган, като изключение от общото правило на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, който изисква да се състави акт от определено лице - контролен орган, и то в присъствието на нарушителя.

Непосредствено след извеждане в ал. 1 на чл. 189 на принципа, че актът се съставя от контролен орган, в ал. 4 на същия текст, е дадено изключението от правилото, а именно случаите, при които съответен писмен акт се съставя, без за това да се изисква присъствието нито на нарушител, нито на контролен орган, като са разписани и обстоятелствата, когато това е допустимо и законосъобразно. Ето защо, тълкувана систематически, разпоредбата на ал. 4 също налага извод, че „в отсъствие на контролен орган и на нарушител” е израз, относим към издаването на електронния фиш, а не към самото установяване на нарушението.

В електронния фиш, предмет на обжалване по настоящото дело е посочено мястото на извършване на нарушението - град Добрич, по бул. *****, до *****, като АТСС е насочен в посока КПП Варна. В самия снимков материал, приложен по делото са изписани и точните географски координати на местоположението на преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с фабричен № 120CC76. В настоящия случай, соченото място на извършване на нарушението попада в териториалната структура на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) Добрич, от която е издаден електронния фиш. В закона не е поставено изискване фишовете да се издават от съответното районно управление, на чиято територия е установено нарушението. В този смисъл,

след като нарушението е извършено в рамките на териториалната юрисдикция на съответната областна дирекция, то съвсем законосъобразно последната е посочена и като издател на документа.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Всички тези реквизити се съдържат в конкретния електронен фиш, поради което доводите на жалбоподателя за пороци в тази насока са неоснователни.

В действителност в електронния фиш не е посочен редът за неговото обжалване – срок, чрез кого и пред кого се подава жалбата. Това обаче не е съществено процесуално нарушение, още повече, че законодателят в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не е предвидил такова изискване. Имайки предвид, че жалбоподателят в законоустановения 14-дневен срок, съобразно чл. 189, ал. 8 от ЗДвП е сезирал Добричкия районен съд с жалба срещу издадения електронен фиш, то съдът намира, че правото му на защита не е нарушено.

В светлината на изложеното съдът намира за нужно да отбележи, че като правоспособен водач на моторно превозно средство, преминал съответното обучение, жалбоподателят е длъжен да познава нормативната уредба, свързана с правилата за движение по пътищата, в това число и разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

При така възприетата и изложена фактическа обстановка от процесуална страна съдът констатира, че не са налице нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство.

По отношение на визираното нарушение и приложимия материален закон съдът установи следното:

Жалбоподателят е санкциониран за това, че на 28.06.2022 г., в 13:51 часа, в гр. Добрич, по бул. *****, до *****, с МПС - лек автомобил „****“, с регистрационен номер *****, е извършено нарушение за скорост, установено

и заснето с автоматизирано техническо средство № 120сс76. При разрешена стойност на скоростта 50 км/ч е установена стойност на скоростта 63км/ч, като превишената стойност на скоростта е 13 км/ч – нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

За така установеното нарушение, на А. К. П., като собственик, на когото е регистрирано моторното превозно средство, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 50.00 лева.

В настоящия случай, съдът намира, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на А. К. П., като собственик, на когото е регистрирано моторното превозно средство, по следните съображения:

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

Т.е., с разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП е въведена една законова презумпция, че извършител на нарушението е собственикът на автомобила, с който е извършено нарушението или лицето, посочено от него в декларацията по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Съгласно приложената по делото справка от сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - Добрич (л. 31), към датата на извършване на нарушението собственик на лекия автомобил „*****“ с рег. № ***** е била именно А. К. П., ЕГН *****. Електронният фиш е бил връчен лично на А. К. П. на 02.11.2022 г., което обстоятелство е било удостоверено посредством подписа ѝ в приложената по делото разписка (л. 30). Видно от приложената по делото справка от сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - Добрич, в законоустановения 14-дневен срок от получаване на ЕФ, А. К. П. не е представила писмена декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Ето защо съдът намира, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя като собственик на моторното превозно средство, с което е било извършено

нарушението.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че извършването на процесното административно нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е установено и заснето с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с фабричен № 120CC76.

Възможността на контролните органи да установяват нарушения на ЗДвП, чрез използване на технически средства е въведена с чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП.

Съгласно редакцията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП (Нова – ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 19 от 2015 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 54 от 2017 г.), при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Точка 65 (Нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) от ДР на ЗДвП определя, че „Автоматизирани технически средства и системи” са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

- а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
- б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На основание чл. 165, ал. 3 от Закона за движението по пътищата Министърът на вътрешните работи е издал Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани техническа средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г., изм. и доп., бр. 6 от 16.01.2018 г., в сила от 16.01.2018 г.), с която се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани техническа средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. В чл. 2 от Наредбата се прави разграничение между стационарни и мобилни АТСС, като чл. 3 гласи, че за

установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. Анализирайки посочените нормативни разпоредби се налага извода, че към датата на нарушението - 28.06.2022 г., нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се установяват и санкционират, чрез издаване на електронен фиш, не само чрез използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. Въведените изисквания относно въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол с АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган – освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9 от Наредбата), отговарят на изискванията, залегнали в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, Общо събрание на колегиите, относно непълнотите в регламентацията на работата на „техническите средства” преди изменението на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП с ДВ, бр. 19 от 2015 г. Отчитайки настъпилата законова промяна, настоящият въззивен състав приема, че ЕФ за санкциониране на допуснато нарушение на Закона за движението по пътищата може да бъде издаден, когато нарушението бъде установено и заснето с мобилно автоматизирано техническо средство или система, при условие че са изпълнение изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.

От доказателствата по делото се установява, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 (Изм. – ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г.) от Наредбата – контролът да се осъществява с АТСС, пуснати в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип и вписани в регистъра на Българския институт по метрология и преминали първоначална и последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно приложените по делото заверени копия на Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, Допълнение № 20.03.5126.1 и Допълнение № 20.03.5126.2 към Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, издадени от Българския институт по метрология (л. 16 - л. 18), преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 е одобрен

тип средство за измерване. Видно от приложения по делото протокол за проверка № 40-СГ-ИСИС/21.04.2022 г., издаден от Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ при Български институт по метрология, преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с фабричен номер 120CC76 е преминала проверка през месец април 2022, като периодичността на проверката е една година (л. 36). С други думи – средството за измерване - преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с фабричен номер 120CC76, е било технически изправно и направените с него измервания към дата 28.06.2022 г. са в съответствие със Закона за измерванията.

Спазен е и редът за ползване на преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с фабричен номер 120CC76.

Видно от приложения по делото Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 851p-2658/29.06.2022 г. с дата на използване 28.06.2022 г. (Приложение към чл. 10, ал. 1), контролът, когато е заснето процесното нарушение е бил осъществен в град Добрич, по бул. „25-ти септември“, до *****, за времето от 13:00 – 15:00 часа на дата 28.06.2022 г., при стационарен режим на измерване в двете посоки (л. 15). Видно от същия протокол, в мястото за контрол е липсвал пътен знак за ограничение на скоростта, като е важило общото ограничение на скоростта от 50 км/ч за движение в населено място, съобразно чл. 21, ал. 1 от ЗДВП. Ето защо, отчитайки и, че в самия снимков материал, приложен по делото са изписани и точните географски координати на местоположението на преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с фабричен № 120CC76, съдът е оставил без уважение искането на жалбоподателя да бъде изискана пътна скица на района, както и справка от компетентната община относно наличното ограничение на допустимата максимална скорост на движение в участъка на извършване на нарушението, както и дали същото е ограничено с пътен знак В26, в която насока се е произнесъл с протоколно определение в съдебно заседание, проведено на

20.01.2023 г.

От доказателствата по делото се установява, че заснемането на нарушението е станало обективно, чрез включване на мобилното техническо средство и извършване на необходимите първоначални настройки за започване на автоматизирания контрол от полицейския служител мл. инспектор Т.Г.З. – мл. автоконтрольор I степен в звено „АСКПД“ към група „ОДПКПД“ в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Добрич, който е поставил началото и края на работния процес. Следва да се отчете и обстоятелството, че Т.Г.З. е преминал обучение за работа с „Мобилни автоматизирани технически средства за осъществяване на контрол на скоростта модел ARH CAM S1“, за което има издаден протокол за обучение с рег. № 851p-971 от 10.03.2022 г. (л. 16).

Ето защо съдът намира, че преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с фабричен номер 120CC76, е годно техническо средство, като производството по реализиране на административнонаказателната отговорност чрез издаването на електронен фиш се е развило при спазване на установените процесуални правила. В тази насока е и константната съдебна практика.

Според обжалвания фиш, установената стойност на скоростта е 63 км/ч, като превишението на скоростта е 13 км/ч. В приложения към ЕФ снимков материал е посочено, че измерената скорост е 66 км/ч, като превишението е 16 км/ч. Установеното разминаване намира логичното си обяснение, че при съставяне на ЕФ се приспадат 3 км/ч от измерената с техническото средство превишена скорост с цел отчитане на възможното отклонение от плюс/минус 3 км/ч, което е предвидено в техническата характеристика на радарното устройство. В случая в ЕФ се приема факт от правно значение, който е по-благоприятен за нарушителя. Доколкото визирането на по-малка скорост на движение от измерената, води до прилагане на по-благоприятен за нарушителя режим, то не може да се говори за нарушение, още повече такова, представляващо основание за отмяна на ЕФ.

В този смисъл, съдът намира нарушението за безспорно установено, като наказващият орган правилно и законосъобразно е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по реда на чл.

189, ал. 4 от ЗДвП.

По отношение на наложеното наказание:

Нарушението е подведено под санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, съгласно която водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва ... за превишаване от 11 до 20 км/ч - с глоба 50 лв. В настоящия случай, безспорно е установено, че превишението на максимално разрешената скорост е със 13 км/ч, поради което законосъобразно с ЕФ е наложена глоба в размер на 50.00 лева. Наложеното наказание глоба в размер на 50.00 лв. е законоустановено и не подлежи на преразглеждане от съда.

Въззиваемата страна не претендира разноси по делото.

Така мотивиран, съдът намира, че жалбата е неоснователна и издаденият електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система следва да се потвърди, като законосъобразен, поради което и на основание чл. 63, ал. 9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ ЗА НАЛАГАНЕ НА ГЛОБА за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № *****, издаден от ОДМВР Добрич, с който на А. К. П., ЕГН *****, с адрес: ****, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 50.00 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд Добрич в 14 - дневен срок от уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____